

Arrest

nr. 192 960 van 2 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 29 mei 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN WALLE *loco* advocaat V. HENRION en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine afkomstig uit Vanadzor. U bent reeds lang actief voor de oppositie. Zo was u in 2003 tijdens de presidentsverkiezingen een vertrouwenspersoon voor een kandidaat van de oppositie en zetelde u tijdens de presidentsverkiezingen van 2008 in een kiescommissie. Omwille van uw activiteiten werd u gevisieerd. Zo werd u in 2008 in elkaar geslagen waarbij u enkele tanden verloor, kreeg u onterecht administratieve boetes en werd uw auto in 2015 door criminelen beschadigd. Op 17/07/2016 wou Sasna Tsrer, een beweging gevormd door veteranen van de

Nagorno-Karabach oorlog, een staatsgreep plegen. Ze namen een politiekantoor in Erevan in. Ze eisten de vrijlating van de vrijheidsstrijder Sefilyan en alle andere politieke gevangenen als ook het ontslag van president Sargsyan. Sympathisanten kwamen hen steunen voor het ingenomen politiekantoor. De volgende dag stelde u auto's ter beschikking voor mensen die wilden naar Erevan gaan om deel te nemen aan deze betogingen. Op 19/07/2016 trok u er 's morgens ook heen. 's Avonds werden er meerdere betogers opgepakt. Op 20/07/2016 kwam uw vrouw ook naar Erevan. Ze wou u meenemen naar huis maar dat lukte haar niet. Tegen de avond stuurde u haar terug naar huis. De betogers wilden de gijzelnemers water en eten bezorgen. De politie verhinderde dit en pakte zo'n 200 betogers op, waaronder u. U werd mishandeld en tegen de ochtend vrijgelaten. Tegen de middag vernam u dat de politie een huiszoeking bij u had uitgevoerd. De politie had uw vrouw gezegd dat u zich bij hen diende aan te bieden. Op 22/07/2016 keerde u terug naar Vanadzor en probeerde u tevergeefs i.v.m. de huiszoeking en de slechte behandeling van uw vrouw een klacht in te dienen bij een advocatenkantoor. U keerde hierna terug naar de betogingen in Erevan. Op 25/07/2016 werd u er opnieuw opgepakt door de politie en mishandeld. De volgende ochtend werd u vrijgelaten en vernam u dat de politie opnieuw een huiszoeking bij u had uitgevoerd en uw vrouw had beledigd. Op 29/07/2016 was er een grote confrontatie tussen de betogers en de politie in de Sari Tagh wijk. U werd er toen ook geslagen. Op 31/07/2016 gaven de gijzelnemers zich over. Op 02/08/2016 voerde de politie een huiszoeking bij u uit. Ze vonden er zogezegd een zak met patronen en uw vrouw werd meegenomen voor gehoor. Na enkele uren werd ze vrijgelaten. Uw vrouw kwam u hierna vervoegen in Erevan. U wordt nu gezocht op basis van een gefabriceerde zaak tegen u. Op 16/08/2018 reisde u met uw gezin per vliegtuig van Erevan naar Moskou. Een smokkelaar maakte dat u de controles op de luchthaven van Erevan kon passeren. Vanuit Moskou reisde u verder per vliegtuig naar Barcelona. Hierna kwam u per trein naar België waar u op 18/08/2016 aankwam en er samen met uw vrouw G. V. (...) (O.V. (...)) asiel aanvraag. U heeft vernomen dat de politie nog geregeld bij familie informeert naar uw verblijfplaats. Uw grootvader kreeg hierdoor een beroert en is overleden. U bent in het bezit van de volgende documenten: uw huwelijksakte, geboorteaktes, uw rijbewijs, militair boekje, een attest dat u een vertrouwenspersoon was tijdens de presidentsverkiezingen van 2003, een certificaat dat u voor drie jaar lid kon zijn van een kiescommissie, een bevel dd. 21/08/2013 van een administratieve rechtbank tot betalen, een ontvangstbewijs dd. 13/05/2015, een brief dd. 22/07/2016 van een advocatenkantoor, een bewijs van zelfstandige, en een usb-stick.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds april 2011 konden ook manifestaties opnieuw zonder belemmeringen georganiseerd worden en verliepen ze zonder incidenten. Sinds de zomer van 2013 wordt er weliswaar melding gemaakt van een toename van het aantal incidenten waarbij politieke opposanten betrokken zijn (zoals bv. in juli 2016 na de inname van een politiekantoor in Erevan door leden van Sasna Tsrer), maar niet in die mate dat er actueel in Armenië sprake is van een situatie van systematische vervolging omwille van politieke redenen. Daarom kan louter het feit dat een asielzoeker in mindere of meerdere mate politiek actief zou zijn geweest in Armenië, op zich niet volstaan voor de toekenning van de vluchtelingenstatus.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS I p. 3 & 7; CGVS II p. 2) dat u werd geviseerd door de Armeense autoriteiten n.a.v. uw deelname aan de betogingen in Erevan om leden van Sasna Tsrer te ondersteunen die een politiebureau hadden ingenomen. Uit uw verklaringen blijkt dat u een zekere kennis heeft van de Sasna Tsrer beweging en het verloop van de betogingen bij het door hun ingenomen politiebureau in Erevan. Na een vergelijking van uw opeenvolgende verklaringen en deze van uw vrouw, en na een vergelijking van uw verklaringen met de informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, dient er echter te worden vastgesteld dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw relaas.

U vertoont immers een onaannemelijk gebrek aan kennis m.b.t. Shirayr Sefilyan, de gearresteerde voormalige vrijheidsstrijder die de aanleiding vormde voor de inname van het politiebureau door de leden van Sasna Tsrer. Zo verklaart u (CGVS II p. 3) dat Sefilyan ongeveer twee jaar, zeker één jaar, voor de aanval op 17/07/2016 van de leden van Sasna Tsrer op het politiebureau was opgepakt door de autoriteiten. Uit de bovenvermelde informatie blijkt echter dat Sefilyan op 20/06/2016 werd gearresteerd, i.e. minder dan een maand voor deze aanval. U verklaart verder (CGVS II p. 3) dat Sefilyan niet

betrokken is bij een bepaalde politieke organisatie of u kan zich dit alvast niet herinneren (CGVS II p. 11), dit terwijl uit de bovenvermelde informatie blijkt dat hij de leider is van een radicale oppositiebeweging én dat deze beweging mede leiding gaf aan de betogingen die plaatsvonden voor het ingenomen politiebureau. Indien u daadwerkelijk zo betrokken was bij deze betogingen kan redelijkerwijze verwacht worden dat u van deze feiten op de hoogte zou zijn. Des te meer aangezien u verklaart (CGVS II dd. 27/03/2017 p. 11) dat indien Sefilyan vrij was en hij zou deelnemen aan de verkiezingen van begin april 2017, u voor hem zou gestemd hebben.

U verklaart ook (CGVS II p. 3) dat de leden van Sasna Tsrer toen ook eisten dat alle politieke gevangenen zouden worden vrijgelaten, maar u kan slechts twee personen bij naam noemen, nl. de reeds vermelde Sefilyan en Shant Harutyunyan. Aangezien u ook verklaart dat er toen heel veel politieke gevangenen opgesloten zaten, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u hieromtrent meer informatie zou kunnen geven (zie hieromtrent ook de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier).

Voorts valt uw verklaring (CGVS II p. 7) dat er, buiten Nikol Panishyan, geen leden van een bepaalde oppositiepartij een voorname rol speelden in de leiding van de betogingen voor het ingenomen politiebureau, bezwaarlijk te rijmen met de hierboven aangehaalde informatie. Aangezien uit deze informatie ook blijkt dat deze leidinggevende opposanten die een hoge functie bekleden binnen hun partij eind juli 2016 werden gearresteerd en enkele weken werden vastgehouden mag redelijkerwijze verwacht worden dat u die beweert tot 31 juli te hebben deelgenomen aan deze betogingen hiervan weet zou hebben.

Deze vaststellingen ondermijnen uw beweerde politiek engagement en bijgevolg ook de problemen die u naar aanleiding hiervan zou ondervonden hebben. Van iemand die stelt dat hij in juli 2016 dagelijks deelnam aan de betogingen en sympathisant is van Sefilyan, en die zijn land is moeten ontvluchten om politieke redenen, kan immers een redelijke kennis verwacht worden van de omstandigheden waardoor hij diende te vluchten, in casu de politieke affiliatie van Sefilyan, diens problemen, meer gedetailleerde kennis over de politieke gevangenen voor wiens vrijlating toen geijverd werd, en of een oppositiepartij leiding gaf aan de betogingen en hierdoor voornamelijk leden ervan werden gevisieerd door de autoriteiten.

Verder blijkt uit uw verklaringen (CGVS I p. 8; CGVS II p. 4 & 9) en deze van uw vrouw (CGVS vrouw I p. 4-5; CGVS vrouw II p. 4-5) dat de politie n.a.v. de gebeurtenissen in juli 2016 driemaal naar jullie huis kwamen en dat dit op 21/07/2016 voor de eerste keer gebeurde (de tweede keer was op 26/07 en de derde keer op 02/08). Bij de DVZ hadden u (DVZ vragenlijst pt. 3.5) én uw vrouw (DVZ vragenlijst vrouw pt. 3.5) melding gemaakt van nog een ander moment dat de politie bij jullie thuis langskwam, nl. de dag nadat leden van Sasna Tsrer op 17/07/2016 het politiebureau hadden ingenomen. Bij confrontatie stelt u (CGVS II p. 10) dat de politie toen niet bij u thuis is langsgewen maar dat u toen werd opgebeld door een politiemann met de melding om u niet te bemoeien. Bij confrontatie met haar eerdere beweringen stelt uw vrouw (CGVS vrouw II p. 5) dat ze zich zoiets niet kan herinneren maar dat ze heel zeker is dat de politie de eerste thuis langskwam op 21/07/2016. Uw vrouw werd hierna erop gewezen dat ze bij de DVZ melding maakte van een nog eerder bezoek van de politie thuis en stelt dat ze zich dit niet kan herinneren, dat ze veel heeft meegemaakt en veel heeft vergeten. Jullie uitleg voor deze tegenstrijdigheden weet niet te overtuigen. Immers, in de door u bij de DVZ ingevulde vragenlijst van het CGVS stelde u uitdrukkelijk dat de politie de dag na de aanval van 17/07 bij jullie langskwam en ze toen tegen uw vrouw hebben gezegd dat u moest stoppen met uw politieke activiteiten of dat u anders zou gearresteerd worden, hetgeen bezwaarlijk te rijmen valt met uw ontkenning voor het CGVS en bewering dat een politiemann u toen opbelde. Ook in de door uw vrouw bij de DVZ ingevulde vragenlijst van het CGVS stelde zij uitdrukkelijk dat de politie haar op 18/07 kwam opzoeken op zoek naar u waarna de politie op 21/07 "terugkwam". De vaststelling dat jullie dermate incoherente verklaringen afleggen over de aanvang van jullie problemen met de politie n.a.v. de aanval van Sasna Tsrer, m.n. de eerste maal dat de politie thuis langskwam, hetgeen toch geen dagdagelijkse gebeurtenis is, ondermijnt op zwaarwichtige wijze de geloofwaardigheid van jullie relaas. Uw vrouw stelt hieromtrent (CGVS vrouw II p. 6) dat de politie dagdagelijks langskwam hetgeen gelet op de ongeloofwaardigheid van jullie relaas een louter blote bewering is.

Voorts blijkt uit uw verklaringen afgelegd voor het CGVS (CGVS I p. 8; CGVS II p. 6) dat u omwille van uw deelname aan de betogingen tweemaal werd opgepakt door de politie, nl. eens op 20 juli en nog eens op 25 juli. In de door u bij de DVZ ingevulde vragenlijst van het CGVS (DVZ vragenlijst pt. 3.1 en 3.5) maakt u melding van één aanhouding, nl. op 20/07. Bij confrontatie stelt u (CGVS II p. 10) dat u bij de DVZ niet zo concreet werd bevraagd, dat ze er vroegen of u was opgepakt en u ja zei waarna er u werd meegedeeld dat dit aan bod zou komen bij een later gehoor, en dat uw eerste gehoor heel kort was. Ook deze motivering weet niet te overtuigen. Er moet worden opgemerkt dat van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van

zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De asielzoeker dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst, die wordt ingevuld op de DVZ, waarin onder het luik 3 vraag 5 wordt gevraagd een kort overzicht te geven van de belangrijkste feiten die wijzen op een vrees of een risico, niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, mag van een asielzoeker worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn asielrelaas vermeldt. Verder blijkt nergens uit deze vragenlijst dat u een tijdslimiet werd opgelegd binnen dewelke u uw asielmotieven diende uiteen te zetten en werd u bij de invulling van voormelde vragenlijst, bij luik 3 vraag 5, de gelegenheid geboden uw asielrelaas zelf te vertellen, zonder dat dit door enige bijkomende vraagstelling werd gestuurd. Meer nog, onder het luik 3 vraag 1 werd u uitdrukkelijk gevraagd naar eventuele arrestaties en u maakte er slechts melding van één arrestatie. Ook op de slotvraag bij het luik 3 vraag 8 of u nog iets had toe te voegen maakte u melding van een beschadiging aan uw wagen, hetgeen een detail is in vergelijking met een tweede arrestatie waartijdens u door de politie heel hard werd geslagen op uw hoofd (CGVS I p. 8). De vragen zijn aldus dermate specifiek opgesteld dat de asielzoeker meerdere keren de kans krijgt verschillende aspecten van zijn asielrelaas toe te lichten. Geenszins kan de beperkte draagwijdte van de vragenlijst of de kortere tijdspanne van een dergelijk gehoor de asielzoeker verhinderen de essentiële elementen van zijn vlucht of wezenlijke aspecten van zijn vrees voor vervolging aan te brengen. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Wat betreft uw tweede arrestatie van 25/07 verklaart u ook (CGVS II p. 6) dat u enkele uren na uw vrijlating uw vrouw opbelde en haar vertelde dat u opnieuw was opgepakt. Uw vrouw daarentegen stelt (CGVS vrouw II p. 4) nadat u op 22 juli van Vanadzor naar Erevan was teruggekeerd zij niet door u per telefoon werd ingelicht over uw tweede arrestatie maar dat zij hiervan pas op 02 augustus vernam toen ze u in Erevan vervoegde en gesprekken hoorde tussen uw tante en een vriend. Bij confrontatie stelt uw vrouw dat u haar nooit vertelde wat er was gebeurd bij de arrestaties en wat ze deden, hetgeen echter geen verklaring biedt voor de tegenstrijdigheid in jullie verklaringen betreffende wanneer en door wie uw vrouw te weten kwam dat u nogmaals was gearresteerd.

Voorts blijkt uit uw verklaringen (CGVS I p. 5; CGVS II p. 9) dat u op 02/08/2016, nadat de politie tijdens een huiszoeking zogezegd munitie hadden gevonden, aan een vriend vroeg om voor u een visum te regelen in uw paspoort opdat u uw land kon verlaten. Uit de informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat u op 26/07/2016 een Schengenvisum heeft aangevraagd. Hieruit blijkt aldus dat u voordat de politie zoals u beweert een valse zaak tegen u wou opstarten, reeds de nodige stappen had ondernomen om uw land te kunnen uitreizen. De vaststelling dat u vooraleer uw beweerde problemen plaatsvonden die u er toe dwongen uw land te ontvluchten reeds de intentie had om uw land te verlaten, ondermijnt dan ook bijkomend de geloofwaardigheid van uw relaas. Bij confrontatie stelt u (CGVS II p. 9) dat u in juli een visum had aangevraagd om te reizen maar dat dit u werd geweigerd, hetgeen overeenkomst met de bovenvermelde informatie (op 07/07/2016 vroeg u een Schengenvisum aan dat u op 19/07/2016 werd geweigerd). Uit deze informatie blijkt echter dat u op 26/07/2016 bij de bevoegde Litouwse autoriteiten opnieuw een visum aanvraag die u op 09/08/2016 werd uitgereikt en waarmee u naar Europa reisde. Bij verdere confrontatie stelt u (CGVS II p. 10) dat de persoon die uw visum heeft geregeld dit misschien heeft gedaan en dat ze zich misschien baseerden op uw eerste – geweigerde – visumaanvraag. Deze motivering weet niet te overtuigen. Aangezien uit uw paspoort blijkt dat u met het visum dat u op 26/07/2016 had aangevraagd op legale wijze naar Spanje reisde, kan niet worden ingezien waarom de Litouwse autoriteiten in hun gegevens de datum dat u een visum bij hen heeft aangevraagd zouden antedateren. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas als ook uw algehele oprechtheid komt hierdoor nog verder in het gedrang.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en er bijgevolg in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw huwelijksakte, geboorteaktes, uw rijbewijs, militair boekje, en een bewijs van zelfstandige, bevatten persoonsgegevens die niet worden betwist. Het attest dat u een vertrouwenspersoon was tijdens de presidentsverkiezingen van 2003 en het certificaat dat u voor drie jaar lid kon zijn van een kiescommissie, worden niet betwist maar tonen niet aan dat u omwille van uw toenmalige activiteiten n.a.v. verkiezingen problemen kende. Het bevel dd. 21/08/2013 van een administratieve rechtbank tot betalen toont niet aan dat u zoals u beweert (CGVS I p. 3) onterecht een boete diende te betalen. Het ontvangstbewijs dd. 13/05/2015 toont niet aan dat u zoals u beweert (CGVS I p. 3) een klacht indiende bij de politie nadat schade aan uw wagen was toegebracht. De brief dd. 22/07/2016 van het advocatenkantoor 'A. (...)' vermeldt dat u toen

een beroep op hen deed om uw belangen te verdedigen en juridische consultatie kreeg (CGVS II p. 5), maar levert geen verdere informatie over de inhoud van uw gesprek. Op de usb-stick zijn 14 video's / foto's te zien (amateuropnames en nieuwsuitzendingen) m.b.t. de gebeurtenissen in Erevan in juli 2016. Op 1 video en 1 foto bent u te zien in een menigte voor een politiecordoon - vermoedelijk - in de nabijheid van het politiebureau dat was ingenomen door leden van Sasna Tsrer. Deze beelden tonen echter niet aan dat u van 19 tot eind juli 2016 dagelijks deelnam aan de betogingen voor dit politiebureau noch dat u toen in deze periode door de politie werd opgepakt en mishandeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielaanvraag betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partijen gaan in hun verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissingen en trachten deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunen zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Verzoekende partijen benadrukken vooreerst dat in de bestreden beslissingen gesteld wordt dat eerste verzoekende partij een zekere kennis heeft van de Sasna Tsrer beweging en het verloop van de betogingen bij het politiebureau van Erevan. Verzoekende partijen wijzen er verder op dat eerste verzoekende partij een vertrouwenspersoon was van een kandidaat voor de oppositie tijdens de presidentsverkiezingen in 2003 en dat zij in 2008 in de kiescommissie zetelde. Zowel in 2008 als in 2015 kende zij problemen met onbekenden die haar aanrandden of haar bezittingen beschadigden. Rekening houdend met haar politieke precedenten is het feit dat eerste verzoekende partij de datum van de opsluiting van Shirayr Sefilyan niet kende onvoldoende om de geloofwaardigheid van het asielaanvraag te ondermijnen, temeer daar zij wel voldoende kennis heeft over de beweging Sasna Tsrer zelf, de betogingen die plaatsvonden en waaraan zij had deelgenomen, wie Shirayr Sefilyan was en dat hij gevangengenomen werd. Verzoekende partijen menen voorts nog dat de mate van betrokkenheid van een persoon bij betogingen niet per se rechtstreeks gelinkt is met de kennis over de gebeurtenissen die aanleiding geven tot deze betogingen. Daarnaast merken verzoekende partijen nog op dat verwerende partij steeds hamert op het feit dat eerste verzoekende partij gemeld zou hebben dat Shirayr Sefilyan een à twee jaar geleden gearresteerd werd, terwijl verwerende partij aangeeft dat hij een maand voor de

betogingen werd gearresteerd. Volgens verzoekende partijen heeft verwerende partij evenwel onvoldoende research gedaan naar de verschillende arrestaties van Shirayr Sefilyan, aangezien hij zowel een maand voor de betogingen werd gearresteerd als in 2015, of twee jaar geleden, zoals eerste verzoekende partij zelf aangaf. In hun verzoekschrift citeren verzoekende partijen de informatie waarop zij zich baseren.

2.2.3.2. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partijen eraan voorbij blijken te gaan dat de onwetendheid van eerste verzoekende partij op politiek vlak niet louter gebaseerd is op de datum van de arrestatie van Shirayr Sefilyan. Immers blijkt uit de motivering van de bestreden beslissingen dat eerste verzoekende partij maar heel beperkt op de hoogte bleek te zijn van de persoon Shirayr Sefilyan. Zo stelde eerste verzoekende partij dat deze persoon ongeveer twee jaar, zeker één jaar voor de aanval op 17 juli 2016 van de leden van Sasna Tsrer op het politiebureau was opgepakt. Uit de informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter dat Shirayr Sefilyan een maand voor deze aanval werd gearresteerd. Waar verzoekende partijen menen dat verwerende partij niet zorgvuldig zou zijn geweest, omdat uit informatie blijkt dat Sefilyan ook in 2015 werd opgepakt, waaruit moet blijken dat eerste verzoekende partij wel degelijk gelijk had, bemerkt de Raad dat zelfs indien Sefilyan in 2015 gearresteerd werd, het nog steeds weinig aannemelijk is dat eerste verzoekende partij er niet van op de hoogte is dat Sefilyan op 20 juni 2016 (opnieuw) werd gearresteerd. Bovendien wordt in de bestreden beslissingen tevens gewezen op de verklaring van eerste verzoekende partij tijdens haar tweede gehoor op het Commissariaat-generaal dat Sefilyan niet betrokken was bij een bepaalde politieke organisatie, of zij kan het zich niet herinneren, terwijl uit de informatie echter blijkt dat Sefilyan de leider is van een radicale oppositiebeweging en dat deze beweging mede leiding gaf aan de betogingen die plaatsvonden voor het politiebureau. Indien eerste verzoekende partij werkelijk zo betrokken was bij de betogingen, kan redelijkerwijs worden verwacht dat zij van deze feiten op de hoogte zou zijn, temeer daar eerste verzoekende partij verklaard heeft dat zij voor Sefilyan zou hebben gestemd, als hij zou hebben deelgenomen aan de verkiezingen van begin april 2017. Het feit dat eerste verzoekende partij wel van een arrestatie van Sefilyan op de hoogte was, doet geen afbreuk aan voormelde vaststellingen en is dan ook niet van aard de algehele ongeloofwaardigheid van haar beweerde betrokkenheid bij de betogingen in een ander daglicht te stellen.

2.2.4.1. Ook in verband met de vaststelling dat eerste verzoekende partij niet meer dan twee namen van politieke gevangenen kan geven benadrukken verzoekende partijen dat eerste verzoekende partij deelnam aan betogingen met de bedoeling om opnieuw te vechten voor de oppositie, doch zonder per se een perfecte kennis te hebben van alle achterliggende feiten. In de bestreden beslissingen werd bovendien geen rekening gehouden met de namen die eerste verzoekende partij wel kon opnoemen. Nochtans kon zij verschillende politieke partijen en hun leden situeren. Verzoekende partijen voeren nog aan dat verwerende partij zich op een foutieve manier concentreert op de betogingen en de politieke achtergrond van eerste verzoekende partij om het politiek engagement van eerste verzoekende partij te testen. Zij menen dat verwerende partij een aantal elementen niet in beschouwing heeft genomen en in het bijzonder werd onvoldoende rekening gehouden met de politieke precedentes van eerste verzoekende partij om haar politiek engagement te beoordelen.

2.2.4.2. De Raad is evenwel van oordeel dat van eerste verzoekende partij wel degelijk kan worden verwacht dat zij meer informatie zou kunnen geven over de politieke gevangenen, daar uit haar verklaringen blijkt dat de leden van Sasna Nsrer eisten dat de politieke gevangenen zouden worden vrijgelaten. Het doet afbreuk aan haar beweerde betrokkenheid bij de betogingen dat eerste verzoekende partij slechts kan aangeven dat er veel politieke gevangenen opgesloten zaten, doch niet meer dan twee namen kan geven. Ook de bewering van eerste verzoekende partij dat er, buiten Nikol Panishyan, geen leden van een bepaalde oppositiepartij een belangrijke rol speelden in de leiding van de betogingen voor het ingenomen politiebureau valt niet te rijmen met de beschikbare informatie waaruit blijkt dat de leidinggevende opposanten die een hoge functie bekleeden binnen hun partij eind juli 2016 werden gearresteerd en enkele weken werden vastgehouden. Ook wat dit betreft kan van eerste verzoekende partij verwacht worden dat zij hiervan op de hoogte zou zijn, indien zij inderdaad tot 31 juli zou hebben deelgenomen aan deze betogingen, zoals zij zelf beweert. Waar verzoekende partijen nog wijzen op de namen die eerste verzoekende partij wel kon opnoemen en het feit dat zij verschillende politieke partijen en hun leden kon situeren, wijst de Raad erop dat dit op geen enkele manier afbreuk doet aan voormelde vaststellingen die de geloofwaardigheid van de door eerste verzoekende partij beweerde betrokkenheid bij de betogingen, omwille waarvan zij stelt problemen te hebben gekend, verder ondergraven.

2.2.5.1. Wat betreft de vastgestelde tegenstrijdigheid in hun onderlinge verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, geven verzoekende partijen aan dat dit het gevolg is van een misverstand en stellen zij dat zij op het Commissariaat-generaal enkel de huiszoekingen opsomden, terwijl zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken alle politiebezoeken opsomden, inclusief een bezoek dat geen huiszoeking was. Volgens verzoekende partijen was dit het gevolg van een interpretatie van de vragen, waarop zijzelf dachten correct te antwoorden.

2.2.5.2. De Raad stelt vooreerst vast dat het allerminst overtuigend overkomt dat verzoekende partijen deze tegenstrijdigheid plots wijten aan een misverstand en de wijze waarop zij de aan hen gestelde vragen geïnterpreteerd zouden hebben, terwijl zij hiervoor tijdens hun gehoor op het Commissariaat-generaal nog een geheel andere uitleg gaven. Meer bepaald stelde eerste verzoekende partij bij confrontatie dat de politie toen niet bij haar thuis is langsgesproken maar dat zij toen werd opgebeld door een politieman met de melding om zich niet te bemoeien (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS man d.d. 27/03/2017, p. 10) en gaf tweede verzoekende partij, erop gewezen dat ze bij de DVZ melding maakte van een politiebezoek dat plaatsvond voor 21 juli 2016, aan dat ze zich dit niet kan herinneren, dat ze veel heeft meegemaakt en veel heeft vergeten (administratief dossier, stuk 5B, gehoorverslag CGVS vrouw d.d. 27/03/2017, p. 5). Hoe dan ook kunnen verzoekende partijen geenszins bijgetreden worden in hun betoog dat de tegenstrijdigheden te wijten zijn aan de manier waarop zij de vragen interpreteerden, daar aan hen tijdens hun gehoor op het Commissariaat-generaal eenvoudigweg gevraagd werd wanneer de politie voor het eerst bij hen langskwam en hoe vaak zij zijn langsgesproken bij hen thuis, waardoor niet ingezien kan worden waarom verzoekende partijen hierop enkel de bezoeken waarbij tevens een huiszoeking plaatsvond zouden opnoemen, terwijl zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel nog melding maakten van alle politiebezoeken. De Raad stelt vast dat beide verzoekende partijen op het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk aangaven dat de politie voor het eerst bij hun thuis kwam op 21 juli 2016 en dat de politie in totaal drie keer bij hun thuis was langsgesproken (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS man d.d. 27 maart 2017, p. 4 en 9; administratief dossier, stuk 11B, gehoorverslag CGVS vrouw d.d. 14 februari 2017, p. 4-5), hetgeen derhalve niet strookt met hun verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat de politie ook nog op een ander moment bij hen thuis langskwam, nl. de dag nadat leden van Sasna Tsrer op 17 juli 2016 het politiebureau hadden ingenomen. Deze vaststelling ondergraaft verder de geloofwaardigheid van het door verzoekende partijen voorgehouden asielrelaas.

2.2.6.1. Wat betreft de vaststelling in de bestreden beslissingen dat eerste verzoekende partij een aanhouding niet heeft vermeld tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, duiden verzoekende partijen erop dat asielzoekers bij de Dienst Vreemdelingenzaken worden aangespoord om het kort te houden en dat er geen bijkomende vragen worden gesteld. Ondanks het feit dat verwerende partij beweert dat er geen tijdslimiet is op het gehoor van de Dienst Vreemdelingenzaken en dat asielzoekers een gedetailleerd overzicht moeten geven van alle relevante feiten van hun relaas, weet zij hoe dit gehoor in de praktijk verloopt, aldus verzoekende partijen.

2.2.6.2. De Raad wijst erop dat van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de meest essentiële elementen die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst en dit reeds van bij het eerste gehoor. Ondanks het feit dat bij het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken steeds wordt gevraagd een kort overzicht te geven van de belangrijkste feiten die wijzen op een vrees of een risico en dit gehoor niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, mag van een asielzoeker, *in casu* eerste verzoekende partij, worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit haar asielrelaas vermeldt, meer in het bijzonder de keren dat zij omwille van haar deelname aan de betogingen werd aangehouden. Het is allesbehalve aannemelijk dat eerste verzoekende partij zou nagelaten hebben een aanhouding te vermelden, wat toch een belangrijk element is in de vervolgingsfeiten, omdat zij er niet naar gevraagd zou zijn.

2.2.7.1. In verband met de vastgestelde tegenstrijdigheid in hun onderlinge verklaringen over hoe en wanneer tweede verzoekende partij geïnformeerd werd over de tweede arrestatie van haar man, voeren verzoekende partijen aan dat dezelfde vraag door twee verschillende personen op hun eigen manier is geïnterpreteerd en dat ze verschillend tegen de situatie aankijken. Zij duiden er tevens op dat tweede verzoekende partij verklaarde dat haar man niet veel vertelde over de arrestaties, wat eerste verzoekende partij zelf ook verklaard heeft.

2.2.7.2. De Raad ziet evenwel niet in op welke manier verzoekende partijen een vraag verschillend kunnen interpreteren, wanneer het een eenvoudige vraag betreft als op welke manier tweede verzoekende partij ervan op de hoogte kwam dat eerste verzoekende partij een tweede keer was gearresteerd. In de bestreden beslissingen wordt opgemerkt dat eerste verzoekende partij verklaarde dat zij haar vrouw telefonisch op de hoogte bracht, terwijl tweede verzoekende partij dan weer stelde dat zij dit pas te weten kwam toen ze haar man ging vervoegen in Erevan. Dit betreft duidelijk een tegenstrijdigheid in hun verklaringen en verzoekende partijen maken niet aannemelijk dat er sprake is van een misverstand.

2.2.8.1. Verder menen verzoekende partijen nog dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de laatste actualisatie. Eerste verzoekende partij heeft tijdens haar laatste gehoor vermeld dat zij nog altijd werd gezocht, dat mensen nog naar haar informeerden en dat er nog steeds chaos heerste. Verzoekende partijen menen tevens dat eerste verzoekende partij er voldoende de nadruk op heeft gelegd dat de autoriteiten een valse zaak wilden inspannen tegen haar, doch heeft verwerende partij dit element volledig aan de kant geschoven door eenzijdig te verklaren dat de visumaanvraag ervoor was ingediend, zonder verder op dit verhaal in te gaan.

2.2.8.2. De Raad wijst er evenwel op dat uit wat voorafgaat blijkt dat er om verschillende redenen geen enkel geloof kan worden gehecht aan de asielmotieven van verzoekende partijen. Gezien verzoekende partijen op geen enkele manier de voorgehouden problemen van eerste verzoekende partij met de autoriteiten van haar land van herkomst aannemelijk maken, spreekt het voor zich dat evenmin geloof kan worden gehecht aan de bewering dat de autoriteiten een valse zaak wilden aanspannen tegen eerste verzoekende partij en dat eerste verzoekende partij nu nog gezocht zou zijn.

2.2.9. Daar waar verzoekende partijen nog opmerken dat de gehoorverslagen de vragen aanduiden met samenvattingen, trefwoorden en onvolledige zinsconstructies, wat het begrip ervan kan beletten, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geheel nalaten *in concreto* aan te tonen dat verwerende partij in de bestreden beslissingen tot verkeerde conclusies kwam omwille van een verkeerd begrip van de in de gehoorverslagen gebruikte afkortingen.

2.2.10. Voorts merken verzoekende partijen nog op dat verwerende partij zich in de bestreden beslissingen concentreert op de betogingen in 2016, zonder dat er een analyse plaatsvindt van de mogelijke vervolging van eerste verzoekende partij op basis van haar politieke precedents, die niet worden betwist door verwerende partij. Door verwerende partij wordt zelf opgemerkt dat er tijdens de kiesperiodes een verhoogde spanning te voelen was en dat er sinds de zomer van 2013 er melding gemaakt zou zijn van een toename van het aantal incidenten waarbij politieke opposanten betrokken zijn.

2.2.11. De Raad bemerkt evenwel dat eerste verzoekende partij hoofdzakelijk problemen aanhaalt naar aanleiding van de betogingen in 2016. Waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift aangeven dat eerste verzoekende partij ook al in 2008 en in 2015 problemen kenden, stelt de Raad vast dat eerste verzoekende partij enkel melding maakte van onterechte administratieve boetes en schade aan haar wagen(s) (administratief dossier, stuk 11, gehoorverslag CGVS man d.d. 14/02/2017, p. 3). In de bestreden beslissingen wordt evenwel reeds opgemerkt dat op geen enkele manier aangetoond wordt dat de administratieve boetes inderdaad onterecht waren zoals eerste verzoekende partij beweert. Deze kleinere aangehaalde incidenten zijn dan ook niet noodzakelijk politiek geïnspireerd. Verzoekende partijen tonen dan ook op geen enkele manier aan dat eerste verzoekende partij voor de betogingen van 2016 problemen omwille van politieke redenen zou hebben gehad in Armenië. De Raad ziet dan ook niet in met welke 'politieke precedents' van eerste verzoekende partij rekening moet worden gehouden. Het loutere feit dat eerste verzoekende partij administratief beboet werd volstaat geenszins om te kunnen spreken van vervolging of ernstige schade. Ook de schade aan haar wagen(s) is onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van vervolging of ernstige schade. Dat deze kleinere incidenten geenszins zwaarwichtige feiten betreffen blijkt tevens uit het gegeven dat deze incidenten niet de reden vormden voor de vlucht van verzoekende partijen uit hun land van herkomst. Eerste verzoekende partij gaf zelfs uitdrukkelijk aan dat zij voor de gebeurtenissen in juli 2016 een goed leven had in Armenië (administratief dossier, stuk 24, vragenlijst DVZ, vraag 3.5; administratief dossier, stuk 11, gehoorverslag CGVS man d.d. 14/02/2017, p. 7).

2.2.12. Ten slotte wijst de Raad er nog op dat de loutere verwijzing naar risicoprofielen en de algemene situatie in het land van herkomst, zonder een concreet verband aan te tonen met hun individuele en persoonlijke situatie (RvS 24 januari 2007, nr.167.854), geenszins volstaat om aan te tonen dat

verzoekende partijen in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekende partijen in gebreke blijven.

2.2.13. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partijen geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan hen de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) niet worden toegekend.

2.2.14. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissingen heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partijen, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partijen dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen menen dienaangaande dat zij zich in het uitzonderlijke geval van blind geweld bevinden en dat enkel hun aanwezigheid op het grondgebied constitutief is voor een reëel risico voor hun leven of fysieke integriteit. Verzoekende partijen stellen dat verwerende partij op de hoogte is van het feit dat er actueel een oorlog gaande is tussen Armenië en Azerbeidzjan. Opmerkelijk genoeg wordt hier met geen woord over gerept in de bestreden beslissingen. Verzoekende partijen citeren in hun verzoekschrift informatie over de veiligheidssituatie in Armenië. Verder stellen zij nog dat de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd aangaande de politieke situatie in Armenië dateert van mei 2015, doch wordt geen rekening gehouden met de evenementen van juli 2016.

De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partijen nooit eerder tijdens de asielprocedure melding hebben gemaakt van het conflict tussen Armenië en Azerbeidzjan of dat zij om die reden een dreiging zouden hebben ondervonden. Evenmin blijkt uit hun verklaringen dat zij van de grensstreek afkomstig zouden zijn, nu door hen aangegeven werd dat zij afkomstig zijn van Vanadzor, provincie Lori. Wat betreft de informatie die verzoekende partijen citeren met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in Armenië, merkt de Raad op dat hieruit blijkt dat de staat van paraatheid van het Armeense en Azerbeidzjaanse leger verhoogd is en dat er in de grensregio – waarvan verzoekende partijen niet afkomstig zijn – veiligheidsincidenten plaatsvinden, maar hieruit blijkt geenszins dat er in Armenië een situatie van oorlog, van veralgemeend geweld heerst zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Uit de loutere verwijzing naar de gebeurtenissen van juli 2016 kan evenmin worden afgeleid dat er om deze reden een situatie van veralgemeend geweld zou bestaan zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen dan ook niet aan dat er heden in Armenië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.15. Waar verzoekende partijen ter terechtzitting een geïnventariseerde bundel stukken neerleggen stelt de Raad vast dat deze stukken niet voorzien zijn van een aanvullende nota. Met toepassing van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet worden deze stukken derhalve ambtshalve uit de debatten geweerd. Daarenboven wijst de Raad erop dat stukken slechts kunnen worden bijgebracht ter ondersteuning van een geloofwaardig bevonden relaas, doch niet vermogen een ongeloofwaardig relaas in zijn geloofwaardigheid te herstellen.

2.2.16. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrenge die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee oktober tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT